

Okkult élmények

Virágmédiumtól az automatikus írásig

Az emberi lélek mélységeinek nincsenek határai. Bár a 21. században többet értettünk meg a tudatról és a pszichénkről, mint addig összesen, de mégsem térképeztünk fel mindent. Úgy tűnik, hogy az emberek olyan képességekkel rendelkeznek, amelyekre egyelőre nincs semmilyen tudományos magyarázat. Ezek a készségek talán a pszichéhez köthetők, amely ezek szerint még az anyagot is képes befolyásolni. Esetleg másvilági entitásoknak van köze a paranormális jelenségekhez?

A tudomány a viktoriánus kori spiritizmus idején kezdett megismerkedni a hipnózissal és a pszichológiával. Mindez annyira újszerűnek bizonyult, hogy számos kísérlet után sem volt teljesen tiszta, hogy az emberi elmét milyen módon lehet befolyásolni. A spiritizmus támogatói szerint a szeánsz alatt a túlvilági szellemek a médiumot használták ahhoz, hogy ő közvetítse az üzeneteiket a legkülönbözőbb formában. Míg egyesek beszéltek, addig mások írtak vagy éppen rajzoltak a szellemek segítségével. Azonban a tudattal kapcsolatos új tudományágak mindent felborítottak és úgy vélték, hogy a csodás jelenségek túlvilági lények nélkül is magyarázhatók.

Szellemek elmetrűkkjei

A médiumok gyakran úgy írták le a szellemi kapcsolatfelvételt, mintha saját személyiségüket szorítanák a háttérbe és egy másik entitás csatlakozna rájuk. Ilyen esetekben a médium személyisége, mint külső szemlélő nézi, hogy mit csinál a teste és érzi, hogy nem a saját gondolatait közvetíti. Számos közvetítő személy arról számolt be, hogy a szellemek homlokegyenest ellenkező információkat közöltek, mint amit ők maguk gondoltak bizonyos témákban.

William Thomas Steed (1849-1912) az oknyomozó újságírás úttörője volt és nem vádolhatjuk naivitással. Amikor észrevette, hogy maga is

médiumi képességekkel bír, akkor rögtön úgy vélte, hogy csak a saját gondolatait veti papírra. Azonban több olyan eset történt, amikor a saját elméleteitől teljesen különböző információkat jegyzett le. Sokat vitatkozott önmagával arról, hogy vajon csak az agyából pattannak ki ezek a gondolatok, vagy tényleg egy szellem van a dolog mögött? Megannyi kísérletezés és automatikus írás után úgy vélte, hogy az entitás tőle teljesen különálló.

A túlvilági lélek – akit Júliának hívtak – több alkalommal meditációra és relaxációra invitálta Steedet azért, hogy kizárhassa a rohanó világnak a zajait. Az újságírótól nagyon idegenek voltak ezek a gyakorlatok és valami jógifelé életmódot sejtett mögötte. Nem értett a keleti tanokhoz, angol íróként az agya inkább az analitikus gondolkodáshoz szokott hozzá. 1905-ben megírta *Júlia levelei* című könyvét, amelyben végig vezeti a laikus olvasót a megpróbáltatásain és hogy rajta keresztül mit üzen a túlvilág.

Nem ő volt az egyetlen, aki azon töprengett, hogy tényleg szellemekkel áll-e kapcsolatban. Vay Adelmá grófnő (1840-1925) hithű spiritiszta lett, amikor az úgynevezett *írómédiumítása* kifejlődött. Biztos volt abban, hogy azok a receptek, amelyek a különböző betegségek gyógyítására voltak alkalmasak nem a saját elméjének a produktumai. Ő semmit nem értett a gyógynövényekhez vagy az orvosláshoz, mégis számos embert meggyógyított a betegségéből azáltal, hogy leírta a szellemek tanácsait. Arra is volt precedens, amikor olyan gyógyszert jegyzett le, amit a boltok már évek óta kivontak

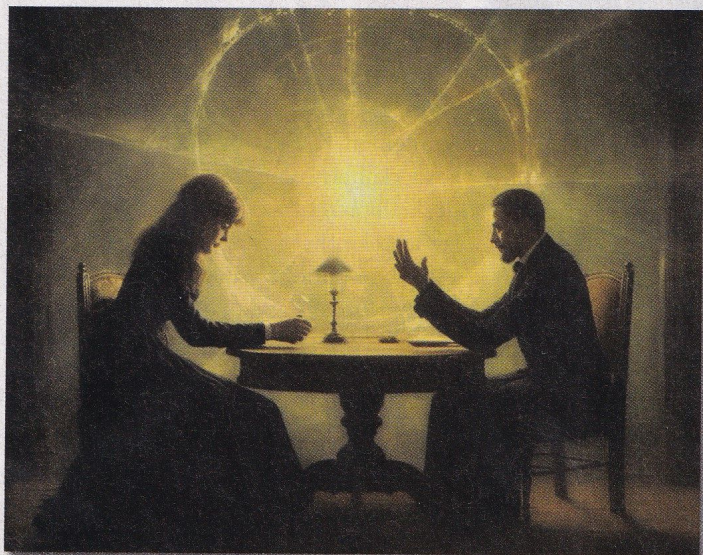
a forgalomból, de a túlvilági lelkek egyetlen egy helyszínt jelöltek meg arra vonatkozóan, ahol mégis kapható volt. Amikor a beteg felkereste a helyet, akkor valóban megtalálták az elfeledett gyógyírt.

Hogyan magyarázhatók ezek az események? Még számos példát lehetne sorolni arra vonatkozóan, amikor a médium olyan információt tesz közzé, amit biztos, hogy nem tudhatott. Az elme mélyén rejlenének ezek az információk vagy tényleg a túlvilágról származnak? Bár a modern tudomány abszolút nem hisz a szellemek létezésében, de a legkülönbözőbb pszichológiai magyarázatok sem képesek minden rejtélyt megválaszolni.

Virágeső az égből

A médiumitás egyik különleges fajtája a virágmédiumok és egyéb *apportált* tárgyak megjelenése. Az *apport* annyit jelent, mint ismeretlen tárgyak egyik helyről a másikra való materializálódása fizikai érintés nélkül. Vannak példák, amikor egy másik házból vagy állatok vagy élettelen tárgyak jelentek meg a szobában. Egyes médiumok kígyókat, békákat, rovarokat, rágókat, madarakat vagy növényeket materializáltak a semmiből. Eszerint az anyagnak atomjaira kellene bomlania, hogy aztán fizikailag újra egyben jelenjen meg. Élőlények esetében ez lehetetlennek vagy hihetetlennek tűnik, mert ez esetben az életfunkciók nem működnének. Holt anyagból nem lehet élő. Mégis voltak olyan szeánszok, ahol ezek a transzformációk megtörténtek.

Többek között a magyar dr. Chengery Pap Elemér (1869-1944) kémikus írja le, hogy ülési során Pap Lajos médium egy óriási rákot apportált a szobába úgy, hogy a kísérlet előtt ruhát kellett cserélnie és átvizsgálták. Az élő óriásrákot nehezen lehetett volna elrejteni, ráadásul bármikor sebeket okozhatott volna az ollóival.

Olykor virágokat materializált, ami ebben a korszakban igen nagy népszerűségnek örvendett.

Frau Anna Rothe (1850-1907) egyszerű német munkásszony volt, aki látta az elhunytak szellemtestét. Hamarosan arra specializálódott, hogy virágapportokat hozzon létre, ami több tudós érdeklődését felkeltette.

Charles Richet (1850-1935) fiziológus és a brit Parapszichológiai Társaság kutatója is felfigyelt erre a képességre.

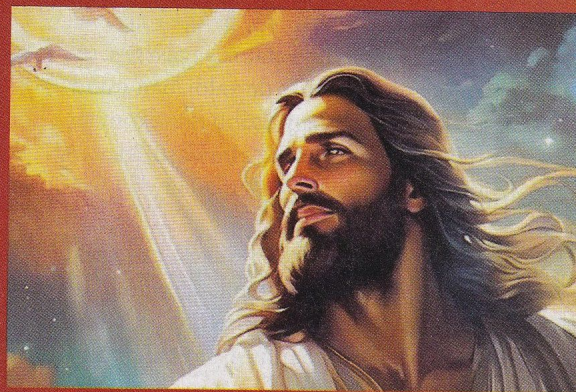
Mint kijelentette: „Amikor először láttam Anna előadását elkápráztató volt. A második ülésen megdöbbentem, majd a harmadikon úgy véltem, hogy család az egész.”

Sajnos az utóbbi derült ki, ugyanis egy alkalommal Richet megmérte a nő súlyát a szeánsz előtt és után és éppen annyi volt a különbség a két adat között, amennyi súlyú virág jelent meg a „semmiből” az ülés során. Richet meg volt győződve arról, hogy Anna a legtöbb alkalommal a szoknyája alatt csempészte be a növényeket a helyiségbe. Nyilvánvaló, hogy a férfiak nem leshettek be a szoknya alá.

1902-ben 18 hónap szabadságvesztésre ítélték a médiumot Németországban úgy, hogy mindeközben számos tudós kiállt a képességei valódisága mellett. Az ügy nagy port kavart és ártott a spiritizmusnak. Egy másik népszerű virágmédium Elizabeth D'Esperance (1855-1919) volt, aki arról számolt be, hogy már gyermekkorában árnyékembereket látott. Miután felismerte médiumi képességeit több kísérletet végeztek vele. A tudósok nemcsak arról számoltak be, hogy virágok hullottak a plafonról, hanem arról is, hogy bizonyos esetekben kancsót és vizet kért, majd ezek segítségével mindössze negyedóra alatt élő virágokat produkált. A növények olykor magasabbak voltak, mint maga a hölgy, így aligha csempészhetette be őket a

A kereszténység nézetei

A Bibliában is találhatunk utalásokat arra, hogy Jézusnak és néhány prófétának a médiumokhoz hasonló képességeik voltak. Ettől függetlenül a kereszténység az ördög művének tartotta a spiritizmust és a médiumokat megszállottnak vélte. Akkoriban néhány pap úgy gondolta, hogy az embereket a démonok veszik birtokba és minden jelenség a gonosz szellemek műve, hogy letérítse az útról a keresztényeket. Ez az elképzelés azért furcsa, mert a spiritizmus hatására többszáz ezer ember tért meg és lett hívő. Ugyanis a legtöbben bizonyítékokat találtak

abban, amit a médiumok közvetítettek a túlvilágról, így a hitből bizonyosság lett.

szobába.

És hogy még egy médiumot említsünk feltétlenül szólunk kell a brit Elisabeth Guppyról (1838-1917), aki állítólag egyszer még lebegni is képes volt. Az egyik szeánszon ülők kérésére egy csaknem két méter magas napraforgót materializált, aminek gyökere körül nagy földtömeg volt látható. A növény egyszerűen rázuhant a szeánszasztal közepére. Más esetben egy óriási jégtömböt apportált a jelenlévők legnagyobb megrökönyödésére, de volt példa arra, hogy a kísérletek során negyven élő pillangó jelent meg.

Bár a szkeptikusok szeretik ezeket a materializációkat csalásnak minősíteni, de mégsem lehet mindegyiket ilyen módon megmagyarázni. A megfigyelések során a kutatók észrevették, hogy a tárgyak forrók, míg a növények szárai úgy tűntek, mintha megégtek volna. Egyes hipotézisek szerint az anyag dematerializálása, majd materializálása során valamilyen hőmérsékleti változás mehet végbe. A spiritiszták egyik kedvelt fejtegetése volt, hogy létezik egy negyedik dimenzióban található sík, amibe az apportált dolgok helyeződnek, majd visszakerülnek a háromdimenziós valóságunkba. Amennyiben a hipotézisük helyes, akkor az élőlények atomjai nem semmisülnek meg, hanem csak áthelyeződnek a tér egy másik szegletébe, és így

vészelhetik át az apportálást.

A tudat rejtelmei

A szellemhipotézis népszerűsége mellett több tudós úgy vélekedett, hogy ha a médiumi kísérletek nem csalások, akkor azok inkább a tudat mélyéről fakadnak. Eszerint a parapszichológiai jelenségeket az emberi elme állítja elő, nem pedig a halottak szellemei. A fizikai tárgyak lebegtetése, azok materializálása vagy a személyiségtől eltérő információk megjelenítése a tudat produktumai. Ez a hipotézis elfogadhatóbbá vált a tudósok körében, mert nem feltételezte túlvilági lények létezését és befolyásolását. Ám mi is a tudat tulajdonképpen? Hogyan képes az elme ilyesféle hatalmat gyakorolni

az anyag fölött? Egyesek miért tudnak olyan képességeket produkálni, amik természetfelettieknek tűnnek? A spirituális jellegű elméletek, miszerint a gondolattal teremthetünk, szépen hangzanak, de nincsenek kellőképpen bizonyítva. A legújabb tudományos kutatások immár azt feltételezik, hogy a tudatos tapasztalatunk nem eredhet az agyból. A neurológusok és kvantumfizikusok állandó vitája rámutat arra, hogy több mint száz évvel a médiumok után sem tudtuk meg pontosan, hogy mi is az emberi tudat valójában. Egyvalami azonban kitűnik: néhányunk olyan hihetetlen dologra képesek, amiket a „józan ész” csalással akar megmagyarázni. Valóban így lenne?...

MISKOLCI LÁSZLÓ